

OHRANIČENÍ CESTOU SBLÍŽENÍ: ÚVAHY KE KOSTELNÍM STAVBÁM A MALÍŘSTVÍ V PRAZE V DOBĚ KONFESIONALIZACE

Kai Wenzel

Autor rozvíjí úvahy ke změně pohledu na funkci kostelních staveb a jejich výzdoby v době konfesionalizace. Na příkladu luteránského Chrámu Nejsvětější Trojice na pražské Malé Straně ukazuje, že architektonická podoba kostelní stavby mohla být těsně spjata s náboženskopolitickými úmysly stavebníků. Srovnání s poutním kostelem sv. Marie ve Staré Boleslavi zbudovaného podle podobného plánu ukazuje, že na architektonické vzory konkurenčního náboženství bylo bezprostředně reagováno. Všeobecně se dá o protestantských a katolických kostelních stavbách před třicetiletou válkou konstatovat, že se chrámy Páně soupeřících náboženství ve svých prostorových formách a architektonických prostředcích do velké míry sblížily. Tyto podobné stavební formy je ovšem třeba interpretovat jako

symbolsy zásadně odlišných náboženskopolitických obsahů. Ve druhé části článku líčí autor proces přemístění oltářního obrazu Zvěstování P. Marie Hanse von Aachen z katolického do luteránského Chrámu Nejsvětější Trojice. Bezprostřední reakce na tento čin nenásledovala ze strany pražských katolíků, ale vyšla od kalvinistů, kteří několik dní po luteránském zasvěcení oltářního obrazu odstranili obrazy a sochy z katedrály sv. Víta.